

Resolució 214/2025, de 20 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1063/2024

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Salut

Informació reclamada: Actes de Comissió de Farmàcia i Terapèutica del Consorci Sanitari de Terrassa.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Respecte de la reiteració de les sol·licituds o la repetició de les mateixes, ja es va pronunciar la GAIP en la Resolució 1076/2022, de 30 de desembre, corresponent a la Reclamació 1048/2022 presentada per la mateixa reclamant, en aquest cas contra l'Institut Català de la Salut.

En el cas que ara ens ocupa, el propi Consorci Sanitari de Terrassa apunta, que si bé les sol·licituds d'accés tenen el mateix objecte, el que es pretén és una actualització de la informació sol·licitada, per tant, no es tracta de la mateixa sol·licitud, sinó de sol·licituds successives amb canvi de temporalitat, que cerquen l'actualització de la informació, el que justifica que se sol·licitin de nou.

Sobre la finalitat de la informació sol·licitada, l'article 18.2 LTAIPBG clarament indica que "L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma". En aquest sentit, la reclamant no ha motivat la seva sol·licitud, i com hem assenyalat, no té en cap cas l'obligació de fer-ho. La reclamant no s'ha identificat en cap cas com a professional del sector farmacèutic i tampoc actua en representació d'una empresa d'aquest sector, per la qual cosa les conclusions a què arriba el Consorci Sanitari de Terrassa no deixen de ser especulacions sense cap mena de prova.

Per altra banda, la reclamant en la sol·licitud d'accés a la informació pública, fa referència a l'article 7 del Real Decreto Legislativo 1/2015, de 24 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de garantías y uso racional de los medicamentos y productos sanitarios. Aquest article sols fa que incidir en la importància de la transparència en decisions que afecten a l'aplicació de medicaments i productes sanitaris per part de les administracions sanitàries, protegint i potenciant el dret d'accés a aquesta informació per part de qui la sol·liciti, independentment de la finalitat i motivació de la sol·licitud.

Segons les pròpies afirmacions del Consorci Sanitari de Terrassa, el SISCAT ha rebut 111 SAIPs amb el mateix objecte des del gener de 2022, simplement canviant l'interval temporal de la informació sol·licitada. A la vista d'aquesta dada i tenint en compte que la informació sol·licitada es refereix a un tema tan rellevant com és la utilització de medicaments per part del sistema públic de salut que, per tant, afecta la salut de les persones, i quins són els recursos econòmics que l'Administració destina a aquesta finalitat, el SCS i el Consorci Sanitari de Terrassa podria articular mecanismes pels quals pogués publicar o bé les actes de les comissions farmacoterapèutiques i protocols o bé idear un mitjà de posada a disposició per tal que qui ho demanés hi pogués accedir per mitjans electrònics.

Paraules clau: Departament de Salut. Consorci Sanitari de Terrassa. Actes. Comissions de farmàcia i terapèutiques. Protocols. Medicaments. Inadmissió. Abús de dret. Bona fe. Estimació. Sense límits.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 29 de juliol de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1063/2024, presentada per una persona contra el Consorci Sanitari de Terrassa, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb el previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 42 i següents del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de juny de 2024 la persona reclamant sol·licita al Consorci Sanitari de Terrassa la següent informació: "Solicito acceso a las actas de la Comisión de Farmacia y Terapéutica del Consorci Sanitari de Terrassa desde la solicitud previa hasta la fecha".
3. En data 24 de juliol de 2024 el Consorci Sanitari de Terrassa resol la sol·licitud d'accés a informació pública: "No admitir la solicitud de acceso a información pública presentada en fecha 10/06/2024 por la persona solicitante". El motiu de la inadmissió és un abús de dret.
4. El 7 d'agost de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Consorci Sanitari de Terrassa i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 16 d'agost de 2024 la GAIP rep l'informe del Consorci Sanitari de Terrassa el qual indica el següent:

"Primer. (...) Es considera que els diferents motius que consten en la esmentada resolució, fonamenten que es tracta d'una sol·licitud en la qual es presenten els motius de falta d'equitat, de bona fe i abús de dret, sense perjudici dels fonaments que, amb caràcter complementari consten en l'apartat quatre".

"Segon. Amb caràcter general, qualsevol acció en exercici d'un dret s'ha d'adequar a la finalitat de la llei o norma que reconeix el dret.

Aquesta condició i necessitat de tenir empara i adequar-se a la finalitat de la llei o norma que reconeix el dret és un principi general interpretatiu, exigible amb caràcter general".

“Tercer. Es reiteren els fonaments de la resolució. (...) Per tant, el caràcter abusiu de la reclamació es fonamenta, majoritàriament, en consideracions que atenen el comportament general de la persona reclamant, com a autora de nombroses sol·licituds d'informació pública, dirigides a diversos centres del SISCAT, en els quals sol·licita dades que semblen molt pertinents i adequades per poder elaborar estratègies comercials i introduir medicaments als mercats anglosaxons i europeus. Això, en detriment del sistema sanitari integral d'utilització pública i, per tant, en detriment de la pròpia ciutadania”.

“Quart. - Amb caràcter complementari, es considera s'ha de tenir en compte:

Que a aquesta sol·licitud, tenint també en compte una valoració conjunta de totes les sol·licituds presentades per l'esmentada persona, tant en aquesta entitat com en les altres entitats del SISCAT, li són d'aplicació els límits al dret d'accés a la informació pública, establerts a l'article 21.1, lletra f) -altres drets privats legítims-, de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, desenvolupat per l'article 69.6 del Decret 8/2021, de 9 de febrer (...).

Al seu torn, s'ha de tenir en compte també l'article 68.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, que preveu que la restricció de l'accés a la informació només queda justificada en el cas que causi perjudici cert i tangible en el bé jurídic protegit, que s'haurà de ponderar cas per cas i justificar en la resolució.

En aquest sentit, per ponderar l'accés a la informació pública s'ha de tenir en compte el test del dany i equilibri d'interessos.

En aquest cas hi ha un dany, quan es produeix un perjudici cert a l'Administració Pública - el cost dels recursos utilitzats per satisfer una gran quantitat de sol·licituds- i, així mateix, en relació amb la naturalesa de l'interès, es tracta d'una sol·licitud -i sol·licituds- que no respon - no responen- a una finalitat exclusivament pública, sinó privada.

Que, independentment que es tingui o no intenció de causar perjudici a l'Administració Pública, s'ha de tenir en compte com a argument complementari, la rellevància del cost de tota l'activitat necessària per satisfer les esmentades sol·licituds duta a terme per l'Administració Pública -CatSalut- i els centres sanitaris del SISCAT entre els quals es troba aquesta entitat.

Es considera que aquesta activitat té un cost important per a l'Administració Pública i que, a més, en aquest supòsit, no pot justificar-se emparada per l'interès públic, com a principi general que ha de regir l'activitat de l'Administració Pública, ni per cap de les finalitats previstes per la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

En aquest sentit, es considera que està produint un ús no racional dels recursos públics, així com una utilització abusiva de l'interès públic que, al seu torn, és lesiva per a l'esmentat interès públic”.

7. El 29 d'agost de 2024 la GAIP dona trasllat de l'informe rebut a la reclamant pel seu coneixement. Posteriorment, el 12 de setembre de 2024 la Comissió trasllada de nou l'informe a la reclamant indicant-li que disposa d'un termini de 7 dies per tal de presentar-hi al·legacions, sense que a data d'aquesta resolució se n'hagi rebut cap.

Fonaments Jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la

informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre la manca de concurrència de l'abús de dret

El Consorci Sanitari de Terrassa fa referència a la repetició i reiteració continua en la presentació de les sol·licituds amb idèntic contingut relacionat i referit a diversos centres del sistema sanitari integral d'utilització pública (SISCAT). En aquest sentit, aporta dades. En l'informe de 16 d'agost (anterior 6) s'afirma que “des del mes de gener de 2022 s'han tramitat 111 SAIP sol·licitant les actes de les comissions farmacoterapèutiques”.

Aquesta Comissió ha tramitat un total de vuit reclamacions des de l'agost de 2022, referents a la mateixa reclamant i al mateix objecte fins a la data de la present reclamació. De les vuit reclamacions, una ha estat inadmesa per extemporània, una ha estat estimada parcialment, altra estimada i dues han resultat amb pèrdua d'objecte de la reclamació perquè s'ha acabat donant la informació sol·licitada en el marc de la reclamació. El Consorci Sanitari de Terrassa sols indica quantes SAIPs s'han tramitat. Desconeixem en quin sentit s'han resolt, però deduïm que s'han estimat, puix que d'un total de 111 SAIPs comptabilitzades en tot el sistema SISCAT, des del gener de 2022 segons l'informe d'aquesta reclamació i a l'11 de desembre de 2023 i 158 SAIPs comptabilitzades des del gener de 2022 fins al 8 de maig de 2024 segons l'informe que es plasma a la Resolució 1025/2024, d'1 d'agost, només s'han presentat vuit reclamacions davant aquesta Comissió. Certament, el nombre de SAIPs és elevat, però s'ha de tenir en compte que les SAIPs van dirigides als diferents hospitals públics de Catalunya, i al territori es comptabilitzen més de 60 centres hospitalaris.

Així doncs, ens trobem davant una gran quantitat de sol·licituds d'accés que es dirigeixen a diferents hospitals, tenen el mateix objecte, i el que canvia és la temporalitat de les actes que se sol·liciten, atès que la persona reclamant pretén l'actualització de la informació sol·licitada. El

ConSORCI Sanitari de Terrassa entén que en aquest cas es dona una repetició i reiteració continua en la presentació de sol·licituds amb idèntic contingut.

Respecte de la reiteració de les sol·licituds o la repetició de les mateixes, ja es va pronunciar la GAIP en la Resolució 1076/2022, de 30 de desembre, corresponent a la Reclamació 1048/2022 presentada per la mateixa reclamant, en aquest cas contra l'Institut Català de la Salut, quan en el fonament de dret segon recull: "De fet, ni la reiteració de la sol·licitud no és motiu d'inadmissió de la mateixa, ni tampoc ho és el fet de presentar una segona sol·licitud idèntica a una d'anterior que va esdevenir ferma. La presentació de sol·licituds reiteratives pot ser motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública en l'àmbit d'aplicació de la Llei estatal 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), però aquesta causa d'inadmissibilitat no és recollida per l'LTAIPBG, Llei que té capacitat per establir un règim d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública més favorable al dret d'accés a la informació pública. Naturalment, una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, però no és aquest el cas, doncs la reiteració és per una sola vegada i està raonablement justificada en la no-obtenció de tota la informació sol·licitada. Per la seva part, la fermesa dels actes jurídics afecta només als actes concrets afectats, en absolut als que puguin emanar de nous procediments, per més que tinguin un objecte reiteratiu, especialment si tal reiteració és raonablement justificada, com és el cas".

En el cas que ara ens ocupa, el propi Consorci Sanitari de Terrassa apunta, que si bé les sol·licituds d'accés tenen el mateix objecte, el que es pretén és una actualització de la informació sol·licitada, per tant, no es tracta de la mateixa sol·licitud, sinó de sol·licituds successives amb canvi de temporalitat, que cerquen l'actualització de la informació, el que justifica que se sol·licitin de nou.

Sobre la finalitat de la informació sol·licitada, l'article 18.2 LTAIPBG clarament indica que "L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma". En aquest sentit, la reclamant no ha motivat la seva sol·licitud, i com hem assenyalat, no té en cap cas l'obligació de fer-ho. Així i tot, l'informe de 16 d'agost conjectura sobre la motivació i finalitat amb la qual es demana la informació per concloure que "existeixen clars i continuats indicis que la sol·licitud respon a una finalitat empresarial consistent en l'elaboració d'estratègies comercials" i per aquest motiu la sol·licitud d'informació no s'adequa a la finalitat de la llei 19/2013 LTAIPBG, segons el Consorci Sanitari de Terrassa.

Tanmateix, la reclamant no s'ha identificat en cap cas com a professional del sector farmacèutic i tampoc actua en representació d'una empresa d'aquest sector i, per tant, les conclusions a què arriba el Consorci Sanitari de Terrassa no deixen de ser especulacions sense cap tipus de prova de la que es tingui constància en el procediment.

Per altra banda, en la sol·licitud d'accés a la informació pública la reclamant fa referència a l'article 7 del Real Decreto Legislativo 1/2015, de 24 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de garantías y uso racional de los medicamentos y productos sanitarios, que a l'efecte disposa: "Las administraciones sanitarias garantizarán la máxima transparencia en los procesos de adopción de sus decisiones en materia de medicamentos y productos sanitarios, sin perjuicio del derecho de la propiedad industrial. La participación en dichos procesos de toma de decisión será incompatible con cualquier clase de intereses personales derivados de la fabricación, comercialización, representación, distribución y venta relacionados con los medicamentos y productos sanitarios".

Aquest article únicament fa referència a la importància de la transparència en decisions que afecten l'aplicació de medicaments i productes sanitaris per part de les administracions sanitàries, protegint i potenciant el dret d'accés a aquesta informació per part de qui la sol·liciti, independentment de la finalitat i motivació de la sol·licitud.

Així mateix, la reclamant també cita la Sentència del Tribunal Suprem, en referència a les actes d'òrgans col·legiats, com és el cas de les comissions farmacoterapèutiques dels hospitals compelslits. STS 235/2021, de 19 de febrero. ROJ: STS 704/2021 - ECLI:ES:TS:2021:704

"(...) las actas de las reuniones de un órgano colegiado no están, en principio, excluidas del conocimiento público al amparo del art. 14.1.k de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre de Transparencia, ya que los datos en ella incorporados de forma obligatoria no afectan a la garantía de confidencialidad o el secreto requerido en la formación de voluntad del órgano colegiado, al no reflejar, como contenido mínimo necesario, la totalidad de la deliberación ni las opiniones y manifestaciones integrales de cada uno de sus miembros.

Por ello, y de conformidad con lo hasta ahora expuesto procede estimar el recurso de casación declarando que el derecho de acceso a la información pública comprende no solo los acuerdos adoptados sino también a las actas de las reuniones del consejo de administración de la autoridad portuaria de A Coruña, anulando la sentencia impugnada en el extremo referido a la negativa a facilitar dicha información y confirmándola en los demás extremos".

En aquest sentit, la Llei 19/2014, de 29 de desembre, LTAIPBG, no preveu entre els límits al dret d'accés a la informació pública el límit previst a l'article 14.1.k) de la Llei 19/2013 de 9 de desembre de caràcter estatal. Així mateix, aquesta Comissió en la Resolució 1076/2022, de 30 de desembre, abans citada, ja va resoldre al respecte: "En vista de les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la integritat de les actes sol·licitades, incloses les deliberacions de la Comissió de farmàcia i terapèutica de cadascun dels hospitals afectats per la sol·licitud", i ens mantenim en aquest criteri pel que fa a aquesta resolució.

Finalment, si la persona reclamant ha presentat repetitives i reiterades sol·licituds d'accés a la informació pública, i tenim en compte l'article 7 de la Ley de garantías y uso racional de los medicamentos y productos sanitarios i la pròpia doctrina de la GAIP, el Consorci Sanitari de Terrassa hauria de valorar l'aplicació de l'article 8.1.m) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre i article 51 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, i publicar les actes de les Comissions de Farmàcia i terapèutiques, així com els protocols i/o guies hospitalàries. L'article 8.1.m) de la LTAIPBG, compel·leix a l'administració pública, en aplicació del principi de transparència, per tal que publiqui la informació de "Qualsevol matèria d'interès públic, i les informacions que siguin demanades amb més freqüència per via de l'exercici del dret d'accés a la informació pública". Per la seva banda, l'article 51 del Decret 8/2021, afegeix que "Als efectes de la lletra m) de l'article 8.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les unitats d'informació de les administracions públiques han de publicar la informació pública demanada de manera freqüent. 2. S'entén, en tot cas, que una informació és sol·licitada de manera freqüent quan la mateixa informació, a la qual s'hagi reconegut tenir dret a accedir, hagi estat sol·licitada tres o més vegades en un període d'un any natural per persones sol·licitants diferents.

La GAIP sols ha rebut 8 reclamacions des d'agost de 2022 fins a la presentació de la present reclamació de la mateixa persona, però desconeixem si hi ha d'altres sol·licitants, que amb menys insistència hagin presentat similars SAIPs i hagin estat ateses. Segons les pròpies afirmacions del Consorci Sanitari de Terrassa, des del mes de gener de 2022 s'han tramitat 111 SAIP sol·licitant les actes de les comissions farmacoterapèutiques, per obtenir com a mínim la informació actualitzada temporalment. A la vista d'aquesta dada i tenint en compte que la informació sol·licitada es refereix a un tema tan rellevant com és la utilització de medicaments per part del sistema públic de salut que, per tant, afecta la salut de les persones, i quins són els recursos econòmics que l'Administració destina a aquesta finalitat, el Consorci Sanitari de Terrassa podria articular mecanismes pels quals pogués publicar o bé, les actes de les comissions farmacoterapèutiques i protocols o bé, idear un mitjà de posada a disposició per tal que qui ho demanés hi pogués accedir per mitjans electrònics. Les actes de les comissions farmacoterapèutiques, que són òrgans col·legiats, s'han de confegir després de cada reunió. A l'hora de confeccionar-les ja es podria tenir en compte que és probable que algú en demani l'accés i, per tant, ja redactar-les segons els criteris d'accés que puguin resultar d'aplicació, i habilitar un sistema per facilitar-ne la posada a disposició.

Per tot el que ha estat indicat, la GAIP entén que no és aplicable l'abús de dret en el cas que ens ocupa.

3. Sobre l'aplicació del límit relatiu a altres interessos privats legítims

De forma complementària el Consorci Sanitari de Terrassa pretén l'aplicació del límit previst a l'article 21.1.f) d'altres drets privats legítims de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, però no indica quin és l'interès privat legítim que resultaria perjudicat pel cas que es donés accés a la informació pública, més enllà de la cita dels articles de l'LTAIPBG i Decret 8/2021, de 9 de febrer. El Consorci Sanitari de Terrassa considera que s'ha de tenir en compte el criteri general hermenèutic per ponderar els límits. Així mateix, apel·la a l'article 68.1 del decret 8/2021, sobre la restricció de l'accés a la informació pública quan es causi un perjudici cert i tangible en el bé jurídic protegit, tot això sense especificar quin és el perjudici cert, ni quin és el bé jurídic protegit. Continua el Consorci Sanitari de Terrassa fent referència al test del dany i equilibri d'interessos, i en aquest moment indica que cal tenir en compte el perjudici a l'Administració Pública pel "cost dels recursos utilitzats per satisfer una gran quantitat de sol·licituds, en relació amb la naturalesa de l'interès". En aquest cas cal recordar que no existeix cap límit a l'LTAIPBG que inclogui el cost econòmic com una frontera al dret d'accés a la informació i per tant el cost econòmic no pot servir per a aquesta finalitat.

En vista de les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la integritat de "las actas de la Comisión de Farmacia y Terapéutica del Consorci Sanitari de Terrassa desde la solicitud previa hasta la fecha".

En referència a les actes, es reproduïx l'advertència que en el seu dia es va fer constar en la Resolució 1076/2022 d'aquesta Comissió, corresponent a la Reclamació 1048/2022 de 30 de desembre, que en aquell cas es referia a l'ICS i ara és plenament aplicable al Consorci Sanitari de Terrassa.

"Sense perjudici de l'anterior, cal tenir en compte també que les actes sol·licitades probablement continguin dades personals, la divulgació de les quals ha de ser degudament analitzada. Part de les dades personals afectades són els relatius a la composició de la Comissió de farmàcia i terapèutica de cada hospital; a més d'haver estat ja divulgada per l'ICS, l'accés a les dades identificatives d'aquestes persones, inclosa la seva condició de membres de la Comissió citada, es basa en l'article 24.1 LTAIPBG, segons el qual és procedent divulgar, amb caràcter general, les dades merament identificatives (i els citats ho són) relacionats amb l'organització o el funcionament de les administracions públiques. En canvi, les dades personals existents en les deliberacions de les quals donen compte les actes sol·licitades són dades personals ordinàries, l'accés de les quals és regulat per l'article 24.2 LTAIPBG, que autoritza l'accés als mateixos, després de ponderar degudament els drets i interessos en joc. Tenint això en compte, així com el principi de minimització de les dades establert per l'article 5 del Reglament General europeu de protecció de dades personals, si bé el contingut de les deliberacions pot ser rellevant als efectes de la finalitat de la informació sol·licitada i, per tant, és procedent la seva divulgació a la persona

reclamant, la identitat de les persones en tals deliberacions manca de tota rellevància als efectes de la finalitat de l'accés sol·licitat, mentre que pot causar perjudici a les persones físiques afectades. En conseqüència, les deliberacions contingudes a les actes sol·licitades han de ser depurades de les dades que continguin relatius a la identitat de les persones participants en les mateixes, i ha de facilitar-se la resta del seu contingut a la persona reclamant”.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic i entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme;

que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de febrer de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1063/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2 i 3.
2. Requerir al Consorci Sanitari de Terrassa que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al Consorci Sanitari de Terrassa a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1063/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb el previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.